Sinbad'ın Maceraları

Jack Sailor

Zindandan Kaçış

10. Baskı

Genç Hayat

ZİNDANDAN KAÇIŞ

Genç Hayat, bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2017, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Genç Hayat : 7
Sinbad'ın Maceraları : 7
Kitabın Adı : Zindandan Kaçış
Kitabın Yazarı : Jack Sailor
ISBN : 978-605-5122-06-5
Sertifika No : 75092

Yayın Danışmanı : Adem Kandemir
Yayın Yönetmeni : Esranur Bozdemir

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul - 2024
Kapak / İç Tasarımı : Hayat Yayınları
Baskı - Cilt : BPC Matbaacılık San. ve Tic.A.Ş.
Hüsreviye Sok. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38
Bakırköy / İstanbul
Tel: 0212 549 53 83
Sertifika No: 48745

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.gnchyt.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/gnchytt - **facebook**.com/gnchyt

Sinbad'ın Maceraları

Jack Sailor

ZİNDANDAN KAÇIŞ

Genç Hayat

GEÇEN KİTABIN ÖZETİ

Genç Sinbad, babadan ve anneden yoksun bir çocukluk geçirmişti.

Babası, küçük oğlunun doğumundan önce çıktığı iş gezisinden bir daha dönmemiş, yıllarca haber alınamamıştı.

Talihsiz annesi ise oğlunu doğurduktan birkaç gün sonra hayata gözlerini yummuştu.

Bu acı olaylar yüzünden genç Sinbad ne anne şefkati ne de baba ilgisi görmeden büyümüştü.

Serpilip aklı ermeye başladığı günlerde Müşire halasından babasının öyküsünü dinleyince de onu aramak için yollara düşmüştü.

Genç Sinbad'ın yolculukları işte böyle başlamıştı.

Yaptığı yolculuklarda sayısız tehlikelere göğüs geren, ilginç olaylara tanık olan Sinbad birçok dost edinmiş, onun yaşındakilerin göremeyeceği sayıda ülkeler görmüştü.

Son yolculuğunda bir kervana katılan Sinbad onlarla güzel ilişkiler kurmuş, sempatik tavırlarıyla herkesin ilgi kaynağı olmuştu. O kadar ki onların güvenini kazanarak kervanbaşı tarafından kervanın ticaretine ortak edilmişti.

Gemi yolculuğu esnasında küçük bir lokanta açan Sinbad, türlü yemekler yaparak kârlı bir işe başlamıştı.

Ama sonrasında yaşadığı olaylar kervan arkadaşlarından kopmasına yol açmış ve planları altüst olmuştu.

Çıktığı son gemi yolculuğunda da yolcuların ısrarıyla Asmara'ya uğramayan gemiyle eve dönmek zorunda kalmıştı.

TASALAR BAŞLIYOR

Müşire halam, Kamerzad, Şemsizad, Ümmüşems teyzem, Saffan ve Bilal'le kavuşmamız aileyi sevince boğmuştu.

Son yolculuğumda yaşadıklarımı bir bir anlattım. Atlattığım tehlike ve zorlukları duydukça gözleri yaşla doluyordu. Sözümü bitirdiğimde Müşire halam şöyle dedi:

- Babanı aramak için çektiklerin artık yeter Sinbad! Sana burada da ihtiyacımız var! Evimizin direği sensin! Yollarını gözlemekten artık yorulduk! Başına bir iş gelse hepimiz perişan oluruz! Bize acımıyorsan bari kendine acı da bir daha bizi bırakma! Seninki samanlıkta iğne aramaya benziyor! Artık yeter!

Halamın söyledikleri oldukça mantıklıydı. Geçen maceralarda yaşadığım tehlike ve zorlukların izleri beynime kazınmış gibiydi. Bir daha

uzaklara gitmemeye ikna olmuştum. Biraz da kendimi ve ailemi düşünmeliydim. Peki bana emanet edilen yüz altın ne olacaktı? Bir yolunu bulup bunları kervanbaşına geri vermeliydim.

Bu emanet işimi zorlaştırıyor, sürekli kafamı kurcalıyordu. Gece gündüz bu paraya ne yapacağımı düşünüyordum.

Bir sabah postacı, adıma gönderilmiş bir mektup getirdi. Kaygılarımın boş olmadığını mektubu okur okumaz daha iyi anlamıştım. Mektubu okur okumaz, altıma diken batmış gibi fırlamış, dördüncü yolculuk için hazırlıklara başlamıştım.

Mektup Şemsizad'ın dayısı Cabir'den geliyordu. Selâm ve iyi dilekleri izleyen satırlar aynen şöyleydi:

"Baban seni görmeyi çok istiyordu. Sen gittikten sonra olacakları bilseydim, yola çıkmana izin vermezdim. Bir yolunu bulup yüz altını sahiplerine iade et. Yakında görüşmek üzere."

Bu satırlar içime ateş gibi düşmüş, kafam allak bullak olmuştu. Yapılacak tek şey, kafayı toparlayıp yolculuk için hazırlık yapmaktı. Nitekim iki gün sonra yola çıkmak için gerekli tüm

hazırlıklar bitmişti. Ailem ve arkadaşlarımla vedalaşıp yola çıktım.

Allahım! Ne olur, bunu son yolculuğum kıl! Babamı bulmama yardım et ki bütün insanlar gibi ben de ailemin arasında huzurlu bir yaşam sürebileyim!

Güneş batmadan Babu'lMendeb'e giden gemiye binmiştim. Pupa yelken güneye inmeye başladık.

Eşyalarımı güverteye koymuştum. Eşyalar içinde en çok önemsediğim, çarşıdan aldığım aşçı setiydi. Uğrayacağım liman kentlerinden birinde güzel bir lokanta açmaya kararlıydım. Her gün yüzlerce yabancının uğradığı işlek bir limanda millî yemeklerimizi sunan bir lokantam olacaktı.

Yıllardır yollardaydım ve babamı aradığım bu yolculuklarda bir sürü tehlikeyle karşılaşmış, çoğu kez ölümden kıl payı kurtulmuştum. Ama bu kez, belli bir limanda sabit bir mekâna sahip olup gelip giden yolculardan babamın haberlerini almaya kararlıydım.

Hazırlıklarımı da bu düşünceyle yapmış ve Babu'lMendeb'e gitmeye karar vermiştim. Çün-

kü bu liman, doğuyla batı, kuzeyle güney arasında yolculuk edenlerin mutlaka uğradıkları bir limandı.

Yolculuğun ilk günü, güvertenin bir kenarına küçük bir çadır gerip işe başlamış, küçük lokantamı faaliyete sokmuştum.

Cabir'i Aden'de bulmayı ümit ediyordum. Mektubunda kapalı kalan bazı noktaları bizzat kendinden dinlemek istiyordum. Yüz altını da sayesinde sahiplerine iade edebilirdim. Ama Aden'e daha çok yolumuz vardı. Bir gün hiç ummadığım bir şey oldu. O gün bazı ihtiyaçlarımızı sağlamak için küçük bir limana demir atmıştık. Birkaç çocuk liman kaldırımında meyve satıyordu. Bir iki yolcuyla onlardan meyve almak istediğimizde yeterince meyveleri olmadığını gördük. Bize bahçelerinin yakında olduğunu söyleyerek oraya kadar gelmemizi istediler.

Ama bahçe limandan iki kilometre kadar uzaktaydı. Döndüğümüzde gemi çoktan hareket etmiş gidiyordu! Her şeyimiz gemide kalmıştı.

OTELDE SOYGUN

Limandan uzaklaşan gemiye ne kadar mendil salladıysak da işe yaramadı. Yelkenleri rüzgârla dolan gemi kısa sürede gözden kayboldu. Limanda ne yapacağımızı bilmeden kalakalmıştık. İyi ki para kesem üstümdeydi. Burada birkaç gün kalıp gemi beklemekten başka yapabileceğimiz bir şey yoktu.

Yol arkadaşlarım benim kadar şanslı değillerdi. Onların paraları da gemide kalmıştı. Parasız pulsuz kalakalmışlardı. Onları teselli edip konuğum olmaya çağırdım. Bir çıkış yolu buluncaya kadar kendilerini idare edecektim.

Meyveci çocuklardan birinden bize temiz bir otel göstermesini istedim. Yola devam etmek için kalacak bir yer bulmamız gerekiyordu.

Arkadaşlarım, yanımda para olduğunu bilmiyorlardı. Merakla sordular:

- Otel parasını nasıl ödeyeceksin Sinbad?

- Para için tasalanmayın, yanımdaki para hepimize yeter!

Gözleri ışımıştı. Gülüşerek peşimden geldiler.

Çocukların gösterdiği otel küçük ve kalitesiz bir oteldi. Konuklar, yerlere serili hasırların üzerinde yatıyorlardı. Canım sıkılmıştı. Otel sahibine sordum:

- Bu otelde yatak yok mu?

Adam yere serili hasırları göstererek yanıt verdi:

- Müşterilerimiz bunlarda yatar. Yün battaniyelerimiz de var. İsterseniz battaniye sereriz.

- Ama ben yatak istiyorum!

Otelde sadece benim yatağım var. İstersen sana onu hazırlarım.

Sonra beni bir odaya götürdü. Odanın bir kenarında eski bir yatak duruyordu. Yatağın kenarında küçük bir masa ve sandalye vardı. Masanın üstünde birkaç tabak vardı. Duvarlarda kapaksız dolaplar duruyordu. Dolap raflarında yiyecekler vardı.

- Bu odayı sana hazırlayayım mı?

- Peki arkadaşlarım nerede yatacaklar?

- İstersen onlara da bu odada hasır sereriz.

Ben yatakta yatarken arkadaşlarımın yerde hasır üstünde yatması çirkin olurdu. Ama onlar hemen söze karıştılar:

- Önemi yok! Biz hasırda da yatarız.

Günün kalan bölümünü küçük kasabayı gezerek geçirdik. Deniz kasabayı bir yay gibi çevirmişti. Bahçeler, kasabanın bir ucundan diğerine kadar uzanıyor, bahçelerin arkasında ise iri kâfur ağaçları görülüyordu. Bu ağaçlar, yüksek doruklarıyla kasabayı koruyan bekçiler gibi duruyorlardı.

Küçük kasabada halka açık lokanta ve benzeri mekânlar yoktu. Hem yorulmuş hem de acıkmıştık. Ama nerede yemek yiyebileceğimizi bilmiyorduk. En iyisi kasabayı çevreleyen bahçelere gidip meyve almaktı.

Bahçe sahipleri bizi çok güzel karşılıyor, bahçelerinde ne varsa önümüze koyuyorlardı. Sıcak

ZİNDANDAN KAÇIŞ

Babasının öldüğünü zanneden Sinbad, bir gün halasından babasının ticaret yapmak için uzak diyarlara gittiğini ve bir daha geri dönmediğini öğrenir.

Sinbad, babasına kavuşmadan yolculuklardan vazgeçmeyecektir. Yeniden yola çıkan Sinbad bindiği gemiyi kaçırır. İki arkadaşıyla beraber limanda kalan Sinbad ve arkadaşları kalacak bir otel bulur ve oraya yerleşirler. Parasını emanet ettiği otelci paraları alıp ortadan kaybolunca otel Sinbad ve arkadaşlarına kalır. Ancak hesapta olmayan bir şey olur. Otelin eski sahibinin kardeşi gelerek Sinbad'ı kardeşini öldürmek ve otele zorla sahip çıkmakla suçlar. Hapishaneye düşen Sinbad buradan kurtulabilecek mi? Otelin altındaki hazineye ulaşmak için kazı yapan Sinbad göçüğün altından çıkabilecek mi? Hazine için verilen büyük mücadelede kazanan kim olacak?

Bütün bu soruların cevabını bulabilmek için haydi maceraya…

www.gnchyt.com

9 786055 122065

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt